

עפ"ג 33119/07/17 - גיהאד סלאמה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 דצמבר 2017

עפ"ג 33119-07-17 סלאמה נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד,

כבוד השופט שמואל בורנשטיין, כבוד השופטת דבורה עטר

המעורר גיהאד סלאמה

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המעורר ובא כוחו עו"ד עאדל בוראת

ב"כ המשיבה עו"ד גיא אברס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המעורר הורשע על פי הודאתו בת"פ 40812-07-16 (בית משפט השלום בפתח תקווה) בעבירות של סחר בקוקאין ובסיוע לסחר בקוקאין יחד עם אחר, נושא שני אישומים המתוארים ברישא גזר הדין נושא הערעור ונידון לשנת מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, ל-8 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום קנס בסך ₪ 10,000 ולפסילה על תנאי למשך 4 חודשים בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל, וב"כ המעורר טוען בהודעת הערעור ובטיעוניו בפנינו כי שגה בית המשפט קמא כאשר קבע מתחם עונש הולם בין שנה ל-28 חודשים, שכן לפי עובדות כתב האישום המתוקן הסוכן המשטרתי הוא זה שפנה למעורר באמצעות אחרים, אותם הכיר קודם, כדי שיעזור לו לקנות סם לשימוש עצמי והסיוע שנתן המעורר לסוכן היה בתיווך ללא תמורה, בינו לבין סוחר סמים מקומי ולכן הורשע בסיוע בלבד, כאשר הסם לא סופק בפועל בשל היותו פגום.

לטענת ב"כ המעורר בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לתיאור המעורר בתסקיר שירות המבחן שהיה בפניו לפיו הוא נושא באחריות מלאה למעשיו, מתחרט עליהם, הסביר אותם בכך שפעל מתוך לחץ חברתי של חבריו והתפתה לרווח כספי.

שירות המבחן התרשם שהמערער אינו בעל תפיסות ודפוסי התנהגות שוליים ואינו בעל קווים עבריינים ולא התרשם שהוא זקוק להתערבות טיפולית בכל הקשור לגמילה מסמים, שכן הוא אינו מכור לסמים ואינו משתמש בהם.

ב"כ המערער טוען כי בית משפט קמא לא התחשב במצבו המשפחתי של המערער, בהיות אחותו סובלת מנכות, הוריו גרושים ועול פרנסת המשפחה מוטל עליו.

המערער שולב בקבוצה טיפולית במהלך מעצר הבית הארוך שבו הוא היה נתון, התמיד להשתתף בקבוצה ושירות המבחן התרשם שהליך המשפטי בצד העמדתו בפיקוח יפחית את מסוכנותו לעבור עבירות סמים בעתיד.

בכל האמור לעיל, טוען ב"כ המערער שיש כדי להוכיח סיכויי שיקום ואף מעבר לכך ויש לתת משקל ראוי לאותם שיקולי שיקום כפי שעולים מתסקיר המבחן החיובי.

בסיפא טענותיו טוען ב"כ המערער כי בית משפט קמא לא נתן משקל להיותו של המערער עצור במשך כחודשיים ועצור במעצר בית, לרבות באיזוק אלקטרוני, תקופה ארוכה, להודאתו שחסכה את עדותו של הסוכן ולחלוף הזמן מאז האירועים ועד למתן גזר הדין.

כמו כן, טוען ב"כ המערער שאין למערער עבר פלילי ומאז האירועים לא נפתחו לו תיקים.

ב"כ המשיבה מתנגד להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער ומצביע על חומרת התנהגותו בכל אחד מהאירועים נושא גזר הדין, גם אם באישום השני הורשע המערער בסיוע לסחר בלבד ולא בסחר, וגם אם בסופו של יום הסם לא נמכר לסוכן בשל היותו פגום.

ב"כ המשיבה איננו מתעלם מהאמור בתסקיר המבחן שהוצג בפני בית משפט קמא וטוען שהמערער לא הביע נזקקות טיפולית בקשר לעבירות נושא מאסרו, ובית המשפט קמא התחשב בכל השיקולים הראויים, לרבות הודאתו של המערער ומעצר הבית הממושך שבו היה נתון בקשר לאירועים בכך שהטיל עליו את העונש המזערי מתוך מתחם הענישה המוצדק שקבע.

עיון בגזר הדין נושא הערעור מעלה כי בית משפט קמא התייחס בחומרה ראויה להתנהגותו של המערער בכל הקשור למעורבותו בסמים נושא כל אחד מהאישומים, ובהצטרף שניהם לאחד.

בית המשפט קמא קבע כי המערער פגע בבריאותו של הציבור ובביטחונו, גם אם הסם נמכר או לא נמכר בסופו של יום לסוכן משטרתי סמוי. באירוע אחד סחר המערער יחד עם אחר בכמות של כ-1.77 גרם קוקאין, ואילו באירוע נושא האישום השני סייע המערער לאחר למכור לסוכן משטרתי סמוי 5 גרם קוקאין, כמויות שעולות פי כמה וכמה על אלה שמוכרות לשימוש עצמי.

בית המשפט קמא לא התעלם כלל ועיקר מתסקיר שירות המבחן שהוצג בפניו והתחשב בקבלת האחריות של המערער על מעשיו ובחרטה עליהם, בנימוק שמסר המערער למעורבותו במכירת הסמים, אשר נבעה מלחץ חברתי ומהפיתוי שהתפתה להרוויח כסף קל.

בית המשפט קמא לא התעלם גם מהשתתפותו החיובית של המערער בקבוצה טיפולית לעצורי בית, מאירוסיו באותו שלב ומעבודתו, אך קבע, ובצדק, כי אין בכל אלה גם אם מתחשב בהיותם הליכי שיקום כדי להפחית ממתחם מהרף

התחתון של מתחם הענישה המוצדק שקבע למעשיו של המערער.

איננו מקבלים בעניין זה את טענת ב"כ המערער כאילו בית המשפט קמא הלך שבי אחרי מתחם הענישה שהתבקש לקבוע על ידי המאשימה, אלא הוא אינן כראוי את הענישה הנוהגת ואת נסיבות מעשיו של המערער נושא שני האישומים.

בסיפא גזר הדין קבע בית המשפט קמא כי הוא שוקל לצורך קביעת מיקומו של המערער בתחומי מתחם הענישה המוצדק שקבע, את עברו הנקי, את קבלת האחריות על ידו, את סיכויי שיקומו ואת עבודתו הנוכחית וכן את הבעיות הרפואיות מהן סובלים בני משפחתו. כך גם לקח בית המשפט קמא בחשבון את מעצר הבית בו שהה המערער ואת התנאים המגבילים בהם היה שרוי במשך תקופה לא קצרה.

לאור כל האמור לעיל, גזר הדין של בית המשפט קמא משקף כראוי את מדיניות הענישה הראויה, שקל כראוי את כל הנסיבות לקולא ולחומרה, ומשכך הוא אינו מצדיק התערבותה של ערכאה דיונית.

אנו דוחים את הערעור.

איננו מקבלים את הערעור גם כלפי הקנס, שכן גם אם הסם נושא האישום השני הוחזר על ידי הסוכן וכך גם הכסף הוחזר לסוכן, הרי מאחר וגם המערער הסביר את מעורבותו בעסקאות הסמים, ברצונו להרוויח כסף קל אין מקום להקלה בגובה הקנס, אלא על ידי דחיית מועד תשלומו לחודש מיום שחרורו של המערער ממאסרו, ובתנאים שנקבעו ע"י בית המשפט קמא.

המערער יתייצב למאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 05.03.18 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית המשפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום ח' טבת תשע"ח, 26/12/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

דבורה עטר, שופטת

שמואל בורנשטיין, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד